

kowym pośrednictwem jednostek obrotu — także podwyższenie cen spowodowane zmianą sprzedawcy,

- 2) importowanych — rozumie się podwyższenie ceny w stosunku do ceny płaconej ostatnio przed dniem 31 marca 1988 r.

§ 3. Ceny umowne towarów mogą być podwyższone również w razie wprowadzenia lub podwyższenia w 1988 r. stawek podatku obrotowego, a także zniesienia lub obniżenia dotacji.

§ 4. 1. Cenę można podwyższyć nie więcej niż o:

- 1) kwotę przypadającego na dany towar wzrostu kosztów własnych produkcji i sprzedaży (obrotu) wraz z przypadającym na nią przyrostem kwoty podatku obrotowego,
- 2) kwotę przyrostu podatku obrotowego, jeżeli wynika to z wprowadzenia lub podwyższenia stawki podatku obrotowego,
- 3) kwotę dotacji udzielonej w 1987 r. w razie jej zniesienia w 1988 r., a w razie jej zmniejszenia — kwotę odpowiadającą różnicy dotacji w 1987 r. i 1988 r.,
- 4) kwotę przyrostu urzędowej marży handlowej (provizji, narzutu zaopatrzenia), jeżeli wynika to z podwyższenia jej stawki.

2. W razie gdy obliczenie, w sposób określony w ust. 1, kwoty wzrostu ceny na poszczególne towary byłoby ze względu na ich wielość asortymentową znacznie utrudnione, sprzedawca może kwotę wzrostu kosztów własnych produkcji i sprzedaży (obrotu) obliczyć dla danych grup lub dla wszystkich asortymentów towarów objętych zakazem wynikającym z uchwały i podwyższyć ich ceny o średni wzrost kosztów.

§ 5. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, które po dniu wejścia w życie uchwały zamierzają podwyższyć cenę, są obowiązane do sporządzenia kalkulacji uzasadniającej wysokość kwoty wzrostu ceny, stosownie do zasad określonych w § 4.

2. Minister Finansów i inne organy sprawujące kontrolę cen przeprowadzają kontrolę prawidłowości sporządzenia kalkulacji, o której mowa w ust. 1.

§ 6. W razie stosowania przez sprzedawcę (producenta lub jednostkę handlową) cen niezgodnie z przepisami niniejszej uchwały, stosuje się przepisy art. 19 i 20 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1987 r. Nr 8, poz. 52).

§ 7. 1. Przepisów uchwały nie stosuje się do cen umownych:

- 1) towarów, dla których wprowadzono okresowe, maksymalne wskaźniki wzrostu cen umownych na określone grupy towarów, zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach,

2) towarów, przy których produkcji użyto również surowców wtórnych przekraczających 30% ogólnej wartości zużytych materiałów lub surowców, z wyłączeniem takich przypadków, kiedy normalny proces technologiczny wymaga niezbędnego zużycia surowców wtórnych dla uzyskania prawidłowego technologicznie wyrobu gotowego,

3) towarów wytwarzanych przez spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Inwalidów i w Centralnym Związku Spółdzielni Niewidomych oraz przez Polski Związek Głuchych,

4) towarów wytwarzanych przez podległe Ministrowi Sprawiedliwości przedsiębiorstwa i gospodarstwa pomocnicze zatrudniające skazanych,

5) towarów oznaczonych państwowym znakiem jakości „Q” lub „1” oraz towarów nie podlegających oznaczeniu tymi znakami jakości, a charakteryzujących się podwyższonymi walorami użytkowymi (wyrażającymi się między innymi zwiększeniem niezawodności oraz zmniejszeniem nakładów eksploatacyjnych, zużycia energii i paliw), stwierdzonymi atestem wydanym przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości lub przez upoważnioną przez niego jednostkę, potwierdzającą podwyższone cechy użytkowe towaru,

6) towarów dostarczanych zgodnie z wieloletnimi umowami kooperacyjnymi zawartymi między jednostkami gospodarki uspołecznionej prowadzącymi działalność produkcyjną, jeśli w umowach tych określono wysokość cen lub podstawę ich ustalenia na cały okres obowiązywania umowy,

7) towarów będących wyrobami regenerowanymi wraz z materiałami zużywanymi do tej regeneracji,

8) towarów przeznaczonych na eksport, jeżeli rozliczenia są dokonywane według cen umownych, wynikających z cen uzyskiwanych od kontrahentów zagranicznych (cen transakcyjnych),

9) towarów będących częściami zamiennymi, tj. towarów klasyfikowanych według Systematycznego wykazu wyrobów jako zespoły, podzespoły i części, sprzedawanych na cele związane z naprawami i remontami,

10) opakowań.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się również, w razie gdy Minister Finansów zawrze porozumienie, o którym mowa w § 2 pkt 4 lit. i) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów oraz uprawnień Ministra Finansów i podległych mu organów w zakresie kontroli finansowej (Dz. U. z 1986 r. Nr 18, poz. 96).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

87

ZARZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 10 marca 1988 r.

w sprawie opłat administracyjnych i manipulacyjnych pobieranych przez szkoły wyższe.

Na podstawie § 7 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 1983 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej państwowych szkół wyższych (Dz. U. Nr 28, poz. 136, z 1986 r. Nr 27, poz. 131 i z 1987 r. Nr 41, poz. 241) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Szkoła wyższa w związku ze swoją działalnością dydaktyczną pobiera opłaty w następującej wysokości:

- 1) za egzamin wstępny na studiach dziennych — 500 zł,

2) za egzamin wstępny na studiach zaocznych, wieczorowych i eksternistycznych	— 500 zł,	9) za zaświadczenie ukończenia studium podyplomowego	— 400 zł,
3) za legitymację studencką	— 100 zł,	10) za duplikat zaświadczenia ukończenia studium podyplomowego	— 600 zł.
4) za duplikat legitymacji studenckiej	— 200 zł,		
5) za indeks na studiach dziennych, zaocznych, wieczorowych i eksternistycznych	— 200 zł,	2. Tryb wnoszenia opłat administracyjnych i manipulacyjnych, o których mowa w niniejszym zarządzeniu, określa rektor szkoły wyższej.	
6) za duplikat indeksu na studiach dziennych, zaocznych, wieczorowych i eksternistycznych	— 500 zł,	§ 2. Wysokość opłat skarbowych za legalizację dokumentów regulują odrębne przepisy.	
7) za dyplom na studiach dziennych, zaocznych, wieczorowych i eksternistycznych	— 500 zł,	§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1988 r.	
8) za duplikat dyplomu na studiach dziennych, zaocznych, wieczorowych i eksternistycznych	— 800 zł,		

Minister Edukacji Narodowej: *H Bednorski*

88

ZARZĄDZENIE MINISTRA RYNKU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 25 lutego 1988 r.

w sprawie wyznaczenia jednostek opracowujących projekty centralnych bilansów, jednostek obowiązkowo pośredniczących w obrocie reglamentowanymi materiałami oraz jednostek prowadzących dystrybucję towarów importowanych.

Na podstawie § 2 ust. 5 i 9 uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1985 r. w sprawie zasad i organizacji procesu zaopatrzenia materiałowo-technicznego w latach 1986—1990 (Monitor Polski z 1988 r. Nr 5, poz. 52) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz jednostek opracowujących projekty centralnych bilansów materiałów, paliw i energii, maszyn budowlanych i środków transportu, stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. Ustala się wykaz jednostek obowiązkowo pośredniczących w obrocie materiałami, paliwami, maszy-

nami budowlanymi i środkami transportu, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 3. Ustala się wykaz jednostek upoważnionych do prowadzenia dystrybucji towarów importowanych z I i II obszaru płatniczego, stanowiący załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1988 r.

Minister Rynku Wewnętrznego: *J. Józwiak*

Załączniki do zarządzenia Ministra Rynku Wewnętrznego z dnia 25 lutego 1988 r. (poz. 88)

Załącznik nr 1

WYKAZ JEDNOSTEK OPRACOWUJĄCYCH PROJEKTY CENTRALNYCH BILANSÓW MATERIAŁÓW, PALIW I ENERGII

Lp.	Nazwa jednostki opracowującej propozycję bilansu	Nazwa materiału	Jednostka miary	Symbol wyrobu według Systematycznego wykazu wyrobów
1	2	3	4	5
I. BILANSE STANOWIĄCE				
A. Materiały, paliwa i energia oraz maszyny budowlane i środki transportu, bilansowane przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów				
<i>1) Bilanse zatwierdzone przez Radę Ministrów</i>				
1	Wspólnota Węgla Kamiennego	Węgiel kamienny i brykiety z węgla kamiennego	tys. ton	011, 012, 0137
2	Centrala Zaopatrzenia Hutnictwa w Katowicach	Koks i półkoks	tys. ton	0211